

BUTLLETI

D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA DE PARIS

Març del 1954.-

Numero 6.-

S U M A R I

Actuar o desaparèixer.....	Pàg. 2
Visita al Secretari General d'Esquerra Republicana de C.....	Pàg. 4
Vers la formació d'un Consell de Catalunya.....	Pàg. 5
Ha mort Emili Vigo.....	Pàg. 6
Els nostres amics: Arthur Conte, al Parlament francès.....	Pàg. 7

Preu: 25 francs.-

*****
Editat pel Consell Departamental d'Esquerra Republicana de Catalunya del Sena
Secretariat: Lluís Gausachs, 31 Boulevard Bonne Nouvelle - Paris 2ème.-
*****

Als nostres militants i amics. Malgrat el nostre desig, causes aïncnes a la voluntat del Consell Departamental del Sena d'Esquerra Republicana de Catalunya, ha fet que el nostre BUTLLETÍ no apareixés aquests darrers mesos. Continuem avui la seva publicació i esperem que podrà aparèixer regularment cada mes. Per això necessitem la col·laboració i l'ajuda de tots els nostres militants i amics. Ompliu el butlletí de subscripció i envieu-lo el més ràpidament possible al nostre secretari departamental, i no oblideu, al mateix moment d'enviar el mandat corresponent.

Amb l'ajuda de tots continuarem el combat per a fer que Esquerra Republicana de Catalunya de París estigui present arreu i continui el combat per la llibertat i la democràcia a la nostra terra.

Editorial.-

ACTUAL O DESAPAREIXER

Amb un fracàs més o menys absolut ha tingut lloc la Conferència de Berlín.

Els crits estridents del dictador de Catalunya i d'Espanya jugant a lliberador dels pobles marroquins -els que assassinava per a ésser General i dels que es servia més tard per a anorrear la llibertat dels pobles hispànics- s'han deixat sentir en l'àmbit internacional i les fanfarronades franquistes han creat un moviment d'opinió i han servit per a demostrar que dels enemics de la Democràcia no es pot esperar més que alevosos atacs a la mateixa fins que uns o l'altre socombeixin.

Al Parlament de la República francesa -bressol sempre de llibertat- s'ha creat un "Grup d'Amics de l'Espanya Lliure" que avui dia compta ja amb més de 120 Diputats pertanyent a tots els grups democràtics no comunistes.

En un passat un xic més llunyà però que no deixa d'ésser d'una gran actualitat, el General Franco signà en el seu nom propi i hipotecant el d'Espanya, un Concordat amb el Vaticà i uns pactes amb la gran Democràcia dels U.S.A.

.. .. .

Els partits republicans espanyols impulsats per les circumstàncies actuals i molt també per la pressió de llurs militants, estableixen acords, es reuneixen i davant el perill comú i davant les comunes possibilitats, arriben a uns punts de coincidència.

Partits i sindicals en exili semblen disposats a deixar de costat diferències que fins avui impossibilitaven la més petita acció comuna i en un ambient de cordialitat i de comprensió de la situació actual es reuneixen i pot ésser -i així ho desitjem sincerament- s'arribi a acords de gran importància i transcendència.

.. .. .

Devant aquesta situació, el Consell Departamental del Sena, que no ha deixat d'examinar amb l'interés que mereixen tots aquests fets, no pot més que constatar i lamentar profundament la manca, per part d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'actuació política i de lluita pública activa contra el dictador que, després de quinze anys, continua empresonant els amics de la Llibertat, els demòcrates catalans i tots aquells que continuen pensant i sentint com pensava i sentia el nostre gran Partit.

Creiem que en una actuació política es poden cometre errors; no ignorem que la situació de molts dels nostres militants es dificilíssima i que, amb el temps, no fa més que agreujar-se. Sabem la força d'esprit i la convicció que es necessita per a lluitar pels nostres ideals i per la vida en les actuals circumstàncies.

Tot aquest nucli de dificultats pot desanimar a molts i apartar a altres -la flaqueza es, al cap i a la fi humana i com a tant comprensible- de l'actuació pública, del neguit honorós de lluitar per Catalunya i pel nostre Partit. El que no podem comprendre i no ho acceptem es que tots el militants i tòt el Partit continuïn en aquest abandó i en aquest silenci. Perque sabem que molts amics nostres malden i es desesperen d'aquest silenci dels nostres organismes. Perque sabem que molts companys, que guarden com a un honor el Carnet d'Esquerra Republicana de Catalunya, voldrien veure-la, novament, prendre posició pública i representar oficial o oficiosament la veu de tot el poble català, sempre a l'avantguarda de la lluita per la llibertat.

Si hi han situacions que ho impossibilitin els militants tenen el deure de conèixer-les i l'obligació d'unir llurs esforços per a fer-les desaparèixer.

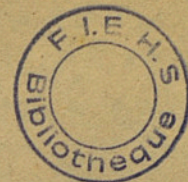
Es impossible que Esquerra Republicana de Catalunya que tant de prestigi i ajut portà a la Generalitat de Catalunya i a la República Espanyola, avui no faci sentir la seva veu...

Es impossible que Esquerra Republicana que s'honora dels seus Presidents, que ho son de Catalunya, Francesc Macià i Lluís Companys, no aporti el pes del seu entusiasme a la lluita contra l'Espanya negra. Aquesta lluita és exactament la mateixa que començà en 1936 i per la que tants i tants catalans i homes d'Esquerra Republicana de Catalunya han donat llur vida...

Esquerra Republicana de Catalunya no pot abandonar i no abandonarà.

Si el Destí ens pren cada dia més companys i demà som nosaltres els que paguem aquest tribut a l'Inconegut, hi han molts i molts homes de bona fe, i d'E.R. de C., i n'hi hauran sempre, per a continuar lluitant pels nostres postulats.

Si la situació és greu, més ho serà si no prenem cap decisió. Contra el feixisme no hi ha més que una solució : combatre. Com batre o desaparèixer.

I nosaltres, homes d'Esquerra Republicana de Catalunya, no volem desaparèixer. Almenys, sense oposar-nos de totes les nostres forces a l'enemic que empresona el nostre poble.

I aquesta lluita volem, com sempre, portar-la a terme dins els rengles honorosos d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Una vegada més ens dirigim a tots els nostres amics que tenen i han tingut càrrecs de responsabilitat, que els ha proporcionat el nostre Partit, perquè vulguin prendre posició davant els militants i davant la situació internacional i nacional. No ens cansarem de fer-ho i voldriem que tots els homes d'Esquerra Republicana de Catalunya ens ajudessin.

O actuem o desapareixerem !!

EL COMITÈ DEPARTAMENTAL DEL SENYAL
D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA.

V I S I T A
AL NOSTRE SECRETARI GENERAL.

Inquiet davant la situació internacional, nacional i orgànica, el Consell Departamental del Senyal d'Esquerra Republicana de Catalunya es dirigí en lletra del 16 de Gener darrer, als organismes superiors del nostre Partit fent-los palesa aquesta constant preocupació.

Ens cal agrair als nostres amics Santiago Vila i J. García Castellet, llur interessant i simpàtica resposta datada el 1er. de Febrer 1954.

El nostre Secretari General contestà igualment invitant al Consell Departamental del Senyal a reunir-se amb ell en el seu domicili.

El diumenge, dia 14 de Febrer, el Comité Departamental tingué doncs una llarga entrevista amb el Sr. Josep Tarradellas, Secretari General del nostre Partit, al que exposà el neguit dels militants, que és el seu propi.

Seguidament es procedí a un extens i interessant canvi d'opinions.

¿VERS LA FORMACIÓ D'UN CONSELL DE CATALUNYA?

Ha arribat al nostre coneixement el text d'una lletra adreçada pel senyor Carles Pi i Sunyer, membre del Comitè Executiu d'Esquerra Republicana de Catalunya a l'Honorable President de la Generalitat senyor Josep Irla.

Aquesta lletra es la contesta a l'encàrrec que el President Irla havia fet al senyor Carles Pi i Sunyer a l'efecte de que aquest iniciés les gestions oportunes a la constitució d'un Consell de Catalunya.

Heus ací alguns paràgrafs d'aquesta lletra :

"Paré, doncs, les gestions que calguin per a encarrillar la solució, però fent constar des d'ara la meua ferma decisió de que, passi el que passi, no seré jo el que presideixi el Consell. I espero que l'intenció purament patriòtica amb que les emprenc podrà contribuir a facilitar-ne el feliç resultat."

"...El Consell hauria de tenir, no un programa específicament polític, però sí un pensament nacional. Dintre d'aquest s'hi compren el dret de Catalunya de decidir democràticament dels seus destins; el desig de treballar d'acord amb aquells que vulguin retornar a Espanya la normalitat ciutadana; la germanor amb els altres pobles de llengua catalana, però sense inmiscuir-nos ens els que han d'ésser assumptes propis seus; l'entesa amb els amics del País Basc i Galícia, els quals interessos coincideixen amb els nostres en quan a l'organització política peninsular; l'adhesió a les idees i moviments de solidaritat europea, que prenen el principi federatiu com a base de les relacions entre els pobles; l'aplegament de tots els catalans, visquin on visquin, en un principi d'organització patriòtica conjunta; l'extensió del concepte i dignitat de la ciutadania catalana a tots aquells que haigin arrelat a Catalunya i l'estimin; la defensa i exaltació dels valors materials i espirituals catalans, fent-los conèixer en el món i l'enfortiment de la consciència i la voluntat nacional catalana."

. . . . .

"...El Consell hauria d'ésser un organisme comprès en l'àmbit constitucional. No per estret esprit legalista; per la continuïtat de la voluntat democràtica de Catalunya. Res fora més insensat que el deixar que s'extinguïssin les institucions catalanes, mentre el nostre poble no s'haigi donat les noves que les substitueixin."

"...Fer més obertes i flexibles les institucions, es la manera d'assegurar-ne a l'ensens el general respecte i la seva perdurabilitat, fins que Catalunya per ella mateixa les renovi."

.. .. .

"...Amb l'objecte d'anar desbrossant terreny i veure el grau en que es viable la constitució del Consell Català en data pròxima, he cregut convenient l'enviar copia d'aquesta lletra a uns quants catalans representatius -personalment o pels sectors als que pertanyen- i demanarlos-li que vulguin tenir la gentilesa de dir-me el seu parer sobre aquesta qüestió."

.. .. .

"...Qualsevol que sigui la vostra decisió quedaré com sempre i des de qualsevol lloc, al servei de Catalunya i de Vos que amb tanta austera dignitat la representeu."

~~~~~

NECROLOGICA

De Barcelona rebem la trista nova de la mort del nostre bon amic i vell Militant d'Esquerra Republicana, Emili Vigo.

Després d'una llarga malaltia i rodejat dels seus familiars i amics íntims, moria el dia 27 de Febrer darrer. Ha estat enterrat en el Cementiri de San Quirze de Safajà i la seva despulla reposa a pocs metres de la tomba de M. Torres.

Emili Vigo fou Director del nostre portarveu "La Humanitat" Secretari particular del President de la Generalitat, i afortunat conreador de la nostra llengua.

La Departamental del Sena d'Esquerra Republicana de Catalunya ret a l'amic desaparegut un sentit i pòstum homenatge i als seus familiars l'expressió del més sentit condol.

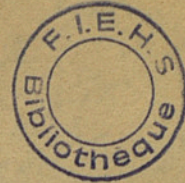
Que l'inconegut li sigui lleu ;

~~~~~

ELS NOSTRES AMICS....

Es amb un veritable plaer i un profund reconeixement vers el Sr. Arthur Conte, Diputat S.F.I.O. dels Pirineus Orientals, que publiquem a continuació uns extractes de la seva brillant intervenció al Parlament de la República francesa, en la seva segona sessió del dia 9 de Febrer de 1954.

Els comentaris que podríem fer nosaltres sobren davant aquesta prova de simpatia i afecte i ens limitem a traduir, gairebé literalment, del Diari Oficial de l'Assemblea Nacional francesa, aquells paràgrafs que es refereixen únicament al nostre país.

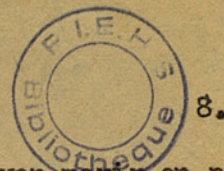
"...Quina ironia; Poden donar lliçons un grup d'aventurers que, beneïts per la més alta espiritualitat de la terra mantenen llur poble en la més vergonyosa ignorància per poder-lo millor esclavitzar; que no organitzen cap lluita contra l'epidèmia o la misèria; que toleren en llur pàtria milers de captaires; milers d'afamats, milers d'infants mal vestits; que tenen unes carreteres i camins en prou feines millors que els del segle de D. Quixot; que exposen sense pudor a la vista dels turistes el proletariat més miserable i més desgraciat d'Europa i potser del món.?"

"....La France de la llibertat pot rebre lliçons d'aquells que a la zona espanyola del Marroc mantenen 250.000 soldats, es a dir, la terrible proporció d'un soldat per a cada 7 habitants i conserven els pobles i les ciutats en un estat inexplicable de misèria.?"

"La France pot rebre lliçons d'aquells que no respecten en llur propi país el desenvolupament del pensament basc i de l'ànima catalana, del veritable sindicalisme; que poden perseguir, per exemple, la cultura, el dret, la llengua, el pesament o homes universalment respectats i que prefereixen la dignitat d'un dur exil als falsos honors promesos per la dictadura, com són l'erudit Baptista Roca, professor a l'Universitat de Cambridge, l'escriptor Josep Carner, professor al col·legi d'Europa a Bruges, Nicolau d'Olwer, Rafael Patrot, Pi i Sunyer, Serra i Moret i el més gran de tots, aquest músic admirable i aquest Mestre dels mestres, amic íntim d'Albert Schweitzer, exemple de la nostra joventut, que es Pau Casals.?"

"La França pot rebre lliçons d'homes que, avants del Congrés Eucarístic de Barcelona no han tingut cap escrúpol per a emprar sonar l'ingenier Coll Allentor, de 80 anys i leader de la democràcia catalana; que guarden en llurs calabossos, dignes de l'Edat Mitjana, els leaders dels sindicats bascos, Ròbles Aranguez, el jove dirigent dels sindicats socialistes Ramon Porqueras, l'animador del moviment monàrquic constitucional, Coronel Andrade i centenars d'obriers i pagesos, la major part d'ells no comunistes i fins i tot anti comunistes, culpables solament de massa estimar la llibertat.?"

?França, en fi, pot rebre lligons d'homes que deixen morir en preso el Secretari General de la U.G.T. clandestina, afiliada a la Confederació Internacional de Sindicats Lliures, mort per les tortures que sofrí en els calabossos de la Direcció General de Seguretat?

...el franquisme pressegueix llur nefasta acció de persecució fins al nostre país: A Perpinyà, assalta el local d'Esquerra Republicana de Catalunya; a Toulouse, el del Partit Socialista Obrer Espanyol, robant en ambdós llocs els fitxers...

...A París mateix, la Falange ha extremat la seva audàcia fins a enviar com agent agregat diplomàtic de treball, l'antic cap regional dels sindicats falangistes de Catalunya...

...siguin els que siguin els fets i les apariències, el règim franquista està, en tot moment, menaçat de l'interior i es per a dissimular aquesta crisi permanent dels problemes interiors que vol brillar en el pla internacional.

...Hi ha, avui, dues Espanyes. L'Espanya franquista, la falsa Espanya que detesta la democràcia i menysprea tots els drets de l'home... (...) Hi ha l'Espanya dels estudiants i dels "gavroches" contra els quals dispara la policia de Madrid; l'Espanya d'un proletariat del que s'ofeguen les indignacions; d mestres i dels pensadors admirables als que s'apaga la veu, la única Espanya que pot participar un dia a la construcció d'Europa i al millorament de la condició humana...

A tots els amics de la democràcia, França podrà demostrar que és sempre la mateixa; es a dir, plena de menyspreu pels arrogants; severa contra els injustos i sempre present al costat dels que sofreixen - a l'exili, a la preso o en silenci d'un servatge - pel fet d'aquests injustos i d'aquests arrogants."

Butlletí d'Esquerra Republicana de Catalunya de París.

BUTLLETÍ de SUBSCRIPCIÓ

(Nom) _____ domiciliat a _____

_____ declara subscriure un abonament al BUTLLETÍ
D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA DE PARÍS i envia la quantitat de DOS CENTS
CINQUANTA FRANCS al C.C.P. 768257 (Josep Sans - 35 Avenue Foch - París XVIe).

(signatura) _____

Nota: Tota la correspondència ha d'ésser adreçada al nostre Secretari: Lluís Gausachs, 31 Boulevard Bonne Nouvelle, París 2ème.-

---